

РЕШЕНИЕ

№ 4306

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 03.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1677** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава X от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

Образувано е по жалба на Е. Т. Б. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка/ЗПАМ/ № 21-4332-000423 от 18.01.2021 г., издадена от Р. Н. – полицейски инспектор към СДВР, с която на жалбоподателя Б. на основание чл.171, т.2а, б.”Б” от ЗДвП е наложена ПАМ – прекратяване регистрацията на пътно превозно средство л.а.“Ш.” срег. [рег.номер на МПС] , за срок от шест месеца, отнето е СРМПС, част II №[ЕИК] и два броя регистрационни табели на лек автомобил л.а.“Ш.” срег. [рег.номер на МПС] който автомобил е собственост на жалбоподателя.

Жалбоподателят моли да се отмени оспорвания акт като незаконосъобразен. Твърди, че отчетения положителен резултат за амфетамини е поради това, че е употребил лекарствени продукти приемане поради заболяване и вероятно по тази причина извършеният при направената му проверка тест е положителен. Отделно от това сочи, че образуваното досъдебно производство във връзка с това било прекратено, поради липса на съставомерно деяние. По тези съображения счита, че оспорената заповед е издадена в противоречие с материалния закон и неспазване на установената от закона форма, поради което моли същата да бъде отменена, ведно с произтичащите от това материално правни и процесуално правни последици, като му бъдат присъдени извършените в хода на делото разноски.

В открито съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът- Р. Н. – полицейски инспектор в СДВР отдел ПП, не се явява и не се представлява.

От фактическа и правна страна.

Жалбата е подадена в предвидения от закона срок съгласно чл.149, ал.1 от АПК и от лице притежаващо правен интерес, поради което е допустима за разглеждането и по същество.

По делото е изискана и приложена административната преписка по издаване на оспорената заповед, като към същата е приложен и Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 470126 от 17.01.21г., констатациите по който се свеждат до следното: На 17.01.21г. От 10ч., в [населено място], водач на л.а.“Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС] г., допуска леко ПТП, като при извършената му проверка за употреба на наркотични вещества с еднократен наркотест D. Chek 5000, същият е отчетел положителен резултат към опиати /ОПИ/ - амфитамици, като му е връчен талон за медицинско изследване.

Въз основа на така съставения АУАН и констатираното с него нарушение е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителни административни мерки, с която на основание чл. 22 от ЗАНН и чл. 171, т. 2а, б."б"от ЗДвП е постановено прекратяване регистрацията на пътно превозно средство л.а.“Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от шест месеца, за извършено нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.1 от ЗДвП, отнето е СРМПС, част II №[ЕИК] и два броя регистрационни табели на лек автомобил л.а.“Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС]

Представени и са приети като доказателства по делото и Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на Директора на СДВР /л.21/, издадена на основание Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП полицейските инспектори в звената „Пътен контрол“ в РУ на МВР са оправомощени да издават заповеди за прилагане на принудителни административни марки; талон за изследване бланков № 0024691/л.6/; Протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества/л.12/; 3 АУАН /л.6/, Постановление за прекратяване на наказателно производство от 19.02.2021 г. на Б. А. – Прокурор при РП С./л.30/,

По делото и административната преписка липсва оспорване на годността на използваното техническо средство Дрегер Друг Тест, използвано към момента на извършване на теста. Издаден е талон за изследване, който е подписан от водача и няма данни по преписката същия да е бил оспорен или да е било извършено допълнително изследване, което да опровергава констатациите от полевого техническо средство.

Оспорваната заповед е издадена в деня следващ този на съставяне на АУАН, като в нея е отбелязано издаването на талон за медицинско изследване, но не и данните дали е проведено такова и с какъв резултат.

Видно от Постановление за прекратяване на наказателно производство, срещу жалбоподателя Б. е било образувано досъдебно производство № 64/21г. по описа на 2 РУ СДВР , водено срещу Б. за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК. От

същото постановление е видно също, че от събраните доказателства и в частност от Протокол за извършена съдебна химикотоксикологична експертиза, са налице предпоставки за прекратяване на наказателното производство, поради липса на извършено престъпление от страна на Б. и по която причина на основание чл.199, чл.243, ал.1, т.1 и чл.24, ал.1 от НПК, образуваното наказателно производство срещу Г.В.Ш. е прекратено, което постановление е влязло в сила.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е произнесен от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административнопроизводствените правила за неговото издаване. Този извод се налага по следните съображения:

Нормата на чл.168, ал.1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл.146 от АПК.

Оспорената заповед е издадена от административен орган с териториална, времева и материална компетентност, тъй като съгласно чл.172 от ЗДвП, принудителните административни мерки се налагат с мотивирана писмена заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон. В случая това е полицейски инспектор към СДВР, сектор „Пътна полиция“, на когото са делегирани правомощия да издава заповеди за прилагане на принудителни административни мерки.

Процесната заповед отговаря на изискванията за форма. В нея е посочено, че се издава въз основа на АУАН като са описани и установените с акта обстоятелства. Съдът намира, че оспорваната заповед съдържа необходимите реквизити, посочени в разпоредбата на чл.59, ал.2 от АПК, тъй като в текста ѝ фигурира позоваване на фактическото обстоятелство, съставляващо едновременно с това и възприетото от органа при произнасянето му материалноправно основание за прилагане на принудителната административна мярка. След като е посочено, че заповедта се издава на основание чл.171, т.2а, б.„б“ от ЗДвП, поради това, че лицето е управлявало МПС под въздействието на наркотични вещества или техни аналози, обосноваващи преценката за приложението на тази разпоредба се съдържат както в обстоятелствената част на заповедта, така и в цитирания в същата АУАН, то процесната заповед се явява мотивирана.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за съставянето и връчването му. Административният орган е изпълнил задължението си по чл.36 от АПК за служебно събиране на доказателствата, необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка са приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта.

Заповедта е съобразена по основание с материалния закон. С нормата на чл.171, т.2а, б.„б“ от ЗДвП е предвидено налагането на принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който

управлява МПС, с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

От приложения АУАН се установи, че на 17.01.21г. От 10ч., в [населено място], водач на л.а.“Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС] г., допуска леко ПТП, като при извършената му проверка за употреба на наркотични вещества с еднократен наркотест D. Chek 5000, същият е отчет положителен резултат към опиати /ОПИ/ - амфитамици, като му е връчен талон за медицинско изследване

В настоящото съдебно производство жалбоподателят твърди, че не е извършил посоченото в акта и заповедта нарушение, като се позовава на това, че воденото наказателно производство за същото деяние впоследствие е било прекратено от прокурора. Това възражение налага на настоящия съдебен състав да изложи мотиви досежно действието на заповедта за прилагане на ПАМ по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП и действието на присъдата, с което на същото лице е наложено наказание лишаване от право на управление на МПС, респективно постановена оправдателна присъда или постановление на прокурора за прекратяване на наказателното производство. Тъй като управлението на МПС след употреба на наркотични вещества е източник на изключително висока степен на опасност с оглед на целите на ЗДвП, законодателят в чл.172, ал.4 от същия закон, изрично е допуснал свидетелството за регистрация на моторното превозно средство и табелите с регистрационен номер, да бъдат иззети със съставянето на АУАН по смисъла на чл.171, т.2а от ЗДвП, т.е. дори преди да се издаде актът за прилагане на принудителната мярка. При действащата законова регламентация необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, към момента на издаването на заповедта за това, е установено по надлежен ред управление на МПС под въздействието на наркотични вещества. Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен АУАН от компетентните длъжностни лица, който съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП към цитирания релевантен момент има обвързваща доказателствена сила, а според разпоредбата на чл.171, ал.1, изр.І от АПК доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда. (В този смисъл виж решение № 13739 от 14.11.2017г. на ВАС по адм.д.№ 348/2017г., VII о.).

Принудителната административна мярка е с превантивен характер и има за цел да осуети възможността за извършване на други подобни нарушения. ПАМ не е наказание. Оспорената заповед има самостоятелни правни последици, различни от съдебния или прокурорския акт, с който се установява престъплението и се налага наказание, респективно се отрича неговото извършване. Поначало административният акт, с който се прилага превантивна ПАМ, предхожда налагането на наказание с правораздавателен акт от съда, респективно оправдаването на дееца или прекратяване на наказателното производство от прокурора. Всеки от тях обаче има различно предназначение и самостоятелни правни последици, Принудителните административни мерки са форма на изпълнително-разпоредителна дейност, чрез

която в предвидените от закона случаи се упражнява държавна принуда, докато наказателното преследване е израз на държавната наказателна репресия и се налага по повод извършено престъпление. С налагането на подобни мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма и затова тя не е средство за реализиране на правна отговорност, а още по-малко за наказателна такава.

Следва да се има предвид, че в наказателното производство действа принципа залегнал в чл.116 от НПК, съгласно който обвинението и присъдата не могат да се основават само на самопризнанието на обвиняемия. За разлика от него в административното производство действа друг принцип, че направеното от страната признание на факти се преценява от съда с оглед на всички обстоятелства по делото – чл.175 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. В случая липсва оспорване отбелязано върху протокола и талона за изследване, че Б. не приема показанията на техническото средство с което е установена употребата на наркотични вещества от негова страна. Отделно от това неговите твърдения за наличие на заболяване, което налага употреба на упойващи вещества остана недоказано, недоказано е и провеждането на изследване във ВМА.

С оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението, се прилага съответната ПАМ по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП. Тя се определя в посочени от законодателя срокове – за срок от 6 месеца до една година и за разлика от мерките по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, не се прилага под прекратително условие – до решаване на въпроса за отговорността на водача. Дори когато въпросът за отговорността се реши в полза на водача – както е в случая с прекратеното впоследствие наказателно производство, това не води до незаконосъобразност на наложената ПАМ, нито до отпадането ѝ. В тези случаи наложената мярка по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП не загубва своето правно действие, защото съгласно тази норма административният орган действа при условията на обвързана компетентност. Това означава, че при установяване на фактическите основания, визирани в хипотезата на правната норма, същият няма право на избор или на свободна преценка дали да наложи принудителната административна мярка или не, а в условията на обвързана компетентност е длъжен да издаде административен акт с указаното от закона съдържание. Анализът на разпоредбата на чл.171 от ЗДвП сочи, че мерките от вида на процесната имат две цели. Те са с превантивен характер и целят осуетяване възможността на деца да извърши други подобни нарушения и едновременно с това имат преустановяващ ефект, тъй като са насочени към прекратяване на деянието, осъществяващо състав на административно нарушение по смисъла на специалния закон. При мерките по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП въпросът за решаването на отговорността на водача не обуславя тяхното правно действие, за разлика от мерките по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, поради което този въпрос не се отразява на тяхното прилагане.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка е неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, предвид нормата на чл.143, ал.4 от АПК, право на разноски има ответната страна. Няма данни същата да е претендирал такива, поради което и съдът не следва да присъжда.

На основание чл.172, ал.5 от ЗДвП, решението не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Т. Б. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка/ЗПАМ/ № 21-4332-000423 от 18.01.2021 г., издадена от Р. Н. – полицейски инспектор към СДВР, с която на жалбоподателя Б. на основание чл.171, т.2а, б.”Б” от ЗДвП е наложена ПАМ – прекратяване регистрацията на пътно превозно средство л.а.“Ш.” срег. [рег.номер на МПС] , за срок от шест месеца, отнето е СРМПС, част II №[ЕИК] и два броя регистрационни табели на лек автомобил л.а.“Ш.” срег. [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: